

KONFERENCJA CST 2018 / CZĘŚĆ NAUKOWA

KURATORKI

Hanna Raszewska-Kursa (ur. 1982) – absolwentka Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego (2006) i Podyplomowych Studiów Teorii Tańca Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina (2011), doktorantka Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk (od 2016). W 2011 r. ukończyła szkolenie na warsztatach choreologicznych w Instytucie Choreologii w Poznaniu prowadzone przez prof. dr. hab. R. Langego i mgr U. Loba-Wilgocką. Wykładowczyni teorii tańca (UMFC) i historii tańca XX i XXI wieku (Mazowiecki Instytut Kultury). Krytyczka i publicystka (m.in. taniecPOLSKA.pl, „nietak!t Inne strony teatru”, teatralny.pl, „Studia Choreologica”). Członkini Polskiego Forum Choreologicznego, Otwartego Forum Środowisk Sztuki Tańca, Komisji Dialogu Społecznego: Taniec w Warszawie, International Dance Council CID, współzałożycielka sekcji warszawskiej CID-Varsovie, prezeska Fundacji „Myśl w Ciele”, założycielka i liderka Warszawskiej Pracowni Kinetograficznej.

Aleksandra Kleinrok (ur. 1985) – doktor nauk humanistycznych w zakresie historii – muzykologii. Tytuł doktorski zdobyła na podstawie rozprawy napisanej w Instytucie Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II (2017). Wcześniej ukończyła muzykologię na Uniwersytecie Warszawskim (2009) i Podyplomowe Studia Teorii Tańca na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina (2011). W 2013 roku ukończyła szkolenie na warsztatach choreologicznych prowadzonych w Instytucie Choreologii w Poznaniu przez prof. dr. hab. R. Langego i mgr U. Loba-Wilgocką. Artykuły autorstwa dr Kleinrok można znaleźć w czasopiśmie „Studia Choreologica” i wydawnictwach pokonferencyjnych, dotyczących kultury Śląska, teorii tańca, pogranicza kulturowego czy zagadnień czasu/rytmu w polskiej twórczości ludowej. W swoich pracach zwykle porusza badany problem w szerszym kontekście kulturowym. Jest członkinią Polskiego Forum Choreologicznego, Polskiego Seminarium Etnomuzykologicznego i Warszawskiej Pracowni Kinetograficznej.

PRELEGENCI/TKI

mgr Olga Ziopaja – *Oczekiwane kompetencje nauczycielskie w kontekście specyfiki pracy z tancerzem – Warszawa na tle ogólnopolskim*

Abstrakt

Praca z tancerzem to odpowiedzialność nie tylko za bezpieczeństwo i prawidłowy rozwój ciała, ale też umysłu, talentu i wyobraźni. Przygotowanie do nauczania tańca jest istotne zwłaszcza w pracy w ruchu amatorskim z dziećmi i młodzieżą, gdzie nie ma konkretnych wymagań co do wykształcenia osoby prowadzącej lekcje. Referat porusza szereg pytań dotyczących bardzo rozległej tematyki kompetencji nauczyciela tańca, m. in. możliwości zdobycia wykształcenia i doskonalenia zawodowego, cech dobrego nauczyciela, problemu rozróżnienia tancerza/instruktora/choreografa, kwestii metodyki, nauczania techniki – w kontekście środowiska warszawskiego. Wystąpienie jest podłożem do dyskusji o systemie kształcenia osób związanych z tańcem, o roli instruktora w życiu tancerza, świadomości odpowiedzialności za prawidłowy rozwój podopiecznych, także z perspektywy pomijanych często wartości psychologicznych i społecznych tańca.

Biogram

Mgr Olga Ziopaja – dyplomowana instruktor tańca, pedagog, tancerka, badaczka tańca. Ukończyła kulturoznawstwo, porównawcze studia cywilizacji oraz teatrologię ze specjalnością performatyka przedstawień w ramach Międzywydziałowych Indywidualnych

Studiów Humanistycznych na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie i filologię polską na Uniwersytecie Jana Kochanowskiego w Kielcach; obecnie doktorantka tamże. Absolwentka dwuletniego studium choreograficznego ze specjalizacją z tańca jazzowego w Nowohuckim Centrum Kultury w Krakowie. Członkini Polskiego Forum Choreologicznego, sędzia tańca PZTF, prelegentka licznych międzynarodowych i ogólnopolskich konferencji, autorka publikacji naukowych dotyczących tańca. Wielokrotnie nagradzana za naukową oraz artystyczną działalność, m.in. Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia, laureatka Studenckiego Nobla, konkursu na najlepszego studenta RP.

Emilia Cholewicka – „Balet jest kobietą.” Rola płci w edukacji tanecznej i na rynku tańca. Warszawa w kontekście ogólnopolskim

Abstrakt

Ballet is woman – powiedział Balanchine. Słowa te są punktem wyjścia referatu, a ich recepcja zmienia się wraz z poznaniem całości wypowiedzi choreografa. Umiejscawia on tancerkę w pozycji podrzędnej względem twórcy – mężczyzny, o sile sprawczej, kreatywnej. Środowisko taneczne, zdecydowanie sfeminizowane, zarządzane jest przez mężczyzn (dyrektorzy, kierownicy). W znacznym stopniu wpływają oni na jego kształt i pokazywaną twórczość. W referacie zostaną omówione przyczyny sytuacji oraz jej ekonomiczne i społeczne konsekwencje. Głównym celem jest przyjrzenie się pozycji kobiet w środowisku tanecznym z uwzględnieniem zarobków, szybkości awansu, zajmowanych stanowisk, a także próba zdefiniowania przyczyn nierówności i kierunków zmian mających na celu szerzenie działań równościowych. Metodyka opiera się na analizie danych zastanych, wywiadach indywidualnych oraz ankietach. W badaniach wykorzystano narzędzia ekonomiki kultury, ekonomii feministycznej i szeroko pojętych nauk o kulturze.

Biogram

Emilia Cholewicka – tancerka, absolwentka OSB w Warszawie, studentka 5. roku kulturoznawstwa Uniwersytetu SWPS. Występowała w spektaklach TWON (*Śpiąca Królowna, Don Giovanni, W krainie Czarodziejskiego Fletu*) i koncertach szkolnych (układy zbiorowe i wariacje solowe najsłynniejszych baletów klasycznych: *Raymonda, Korsarz, Giselle* i in.). Uczestniczka warsztatów i wymian m.in. w Edynburgu i Tel-Awivie. Tancerka w spektaklach Roku Chopinowskiego: *Chopiniana* (przyg. polskie państwowe szkoły baletowe), *Tańczący z Chopinem* (chor. Jacek Tyski). Uczestniczka części artystycznej SemperOpernBall 2016 w Operze Drezdeńskiej. Pracowała przy tworzeniu wideo muzycznego *Szukam* (Flirtini, 2016, opr. chor. Kaya Kołodziejczyk, reż. Monika Kmita). W latach 2014-2016 pracowała przy Międzynarodowym Festiwalu Ciało/Umysł i odpowiadała za współpracę (PR) z APAP Performing Europe. Laureatka stypendium MNiSW za wybitne osiągnięcia naukowe i artystyczne (2014), dwóch tytułów VIS i czterech stypendiów rektorskich Uniwersytetu SWPS.

Małgorzata Matuszewska – *Taniec w warszawskich bibliotekach*

Abstrakt

Treścią referatu jest odpowiedź na pytanie „W jakim zakresie taniec jest obecny w bibliotekach Warszawy?”. Wśród przyjętych kryteriów znajdują się: stan zbiorów o tematyce tanecznej, ocena stanu zbiorów o tematyce tanecznej przez osoby zarządzające bibliotekami, wzbogacanie zbiorów o nowości wydawnicze o tematyce tanecznej, skala wszelkiego rodzaju wydarzeń o tematyce tanecznej, organizowanych na terenie bibliotek. Wymienione punkty rozpatrywane będą w dwóch planach: aktualny stan oraz plany na rok 2018. Temat zostanie

opracowany na podstawie wyników ankiet wysyłanych do warszawskich bibliotek (kilkadziesiąt placówek). Badaniu zostaną poddane w szczególności filie bibliotek poszczególnych dzielnic Warszawy. Celem jest przede wszystkim ocena obecności tańca w bibliotekach o profilu ogólnym, których czytelnicy stanowią grupę bardzo zróżnicowaną i które mogłyby dotrzeć do nowych, jeszcze nie pozyskanych dla sztuki tańca odbiorców.

Biogram

Małgorzata Matuszewska – założycielka Teatru Tańca NTF. Tańcem zajmuje się od 1990 r., posiada dyplom zawodowego tancerza przyznawany przez ZASP. Konsultantka ds. tańca flamenco przy serialu *Słownik Flamenco* (telewizyjny kanał popularno-naukowy *Planète*; 2007). Prelegentka konferencji naukowej „Obraz Hiszpanii i krajów hispanojęzycznych w innych kulturach” z wystąpieniem pt. *Tropem Carmen, tytułowej bohaterki opery Bizeta* (Uniwersytet w Białymstoku, 2013). Prowadziła wykłady poświęcone dawnym formom tańca i muzyki Hiszpanii wraz z Romaną Agnel – dyrektorką Baletu Dworskiego *Cracovia Danza* oraz klawesynistką Elżbietą Stefańską (Warszawa, Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina; Bydgoszcz, Akademia Muzyczna; 2015) i wykład *Danza Española* (warszawska siedziba ZASP; 2017). W 2016 r. organizowała autorski projekt „Spotkania z tańcem hiszpańskim” (Instytut Cervantesa, Warszawa). W latach 2013-2016 prowadziła projekt edukacyjny „Taniec Flamenco – podróż w czasie”, łączący teorię z praktyką tańca hiszpańskiego.

mgr Paulina Świąciańska – *Działania site-specific jako forma edukacji amatorów w Warszawie*

Abstrakt

Referat przedstawia temat edukacji amatorów poprzez działania *site-specific* realizowane w Warszawie m.in. podczas międzynarodowych Festiwali Tańca takich jak International Contact Improvisation Dance Festival Warsaw Flow (organizowany przez Fundację Artystyczną PERFORM) czy Festiwal Ciało/Umysł (organizowany przez Fundację Ciało/Umysł), a także niezależnych artystów i kolektywy performatywne. Działania te łączą się z problematyką wykorzystywania improwizacji, improwizacji z obiektem i kontakt improwizacji oraz z tematyką psychologiczną, m.in. z oswojeniem się z wystąpieniami publicznymi poprzez udział w performansach. W kontekście projektów edukacyjno-artystycznych z obszaru *site-specific* prelegentkę szczególnie interesuje zagadnienie doboru, skuteczności i efektów metod oraz narzędzi pracy z amatorami.

Biogram

Mgr Paulina Świąciańska – absolwentka Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia na wydziale rytmiki, Uniwersytetu Zielonogórskiego studiów I stopnia na kierunku Animacja Kultury i Sportu, absolwentka Wyższej Szkoły Psychologii Społecznej w Warszawie studiów II stopnia na kierunku Kulturoznawstwo, absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego na kierunku menadżer kultury oraz Uniwersytetu Łódzkiego – produkcja teatralna. Pedagog Instruktorka Tańca Współczesnego uznany przez Narodowe Centrum Kultury. Stypendystka m.in. Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Instytutu Muzyki i Tańca, TVP 2, a także Fundacji Art Stations Foundation Stary Browar Nowy Taniec. Autorka tekstów i referentka międzynarodowych wydarzeń naukowych na temat tańca w Pradze czeskiej, Bilbao i Lizbonie. Doświadczenie i praktykę zawodową zdobywała również na międzynarodowych festiwalach i coachingach w całej Europie, a także w Izraelu, Brazylii, Indiach, Rosji, Ukrainie, Turcji, Australii, Indonezji, USA, Japonii i Tajlandii.

dr hab. Tomasz Nowak – *Tańce narodowe jako forma edukacji. Środowisko warszawskie w XX wieku*

Abstrakt

Tradycje edukacji w zakresie tańca narodowego w środowisku warszawskim sięgają co najmniej I połowy XVIII w. W XX w. Warszawa wkraczała jako najaktywniejszy ośrodek rozwoju form tańca narodowego zarówno w wersji towarzyskiej, jak i scenicznej. W okresie międzywojennym właśnie tu istniały jedne z najważniejszych szkół tańca modernistycznego i tu działało najwięcej choreografów i tancerzy sięgających po tańce narodowe. Z warszawską AWF związani byli Zofia Kwaśnicowa, Czesław Sroka czy też Ryszard Teperek, którzy odegrali istotną rolę w rozwoju edukacji w zakresie tańców narodowych. Wszystkie te tradycje współcześnie kontynuują m. in.: Kierunek Taniec UMFC, Ogólnokształcąca Szkoła Baletowa im. Romana Turczynowicza, kursy instruktorskie w zakresie tańca ludowego prowadzone przez Mazowiecki Instytut Kultury, w końcu związane z Warszawą zawodowe i amatorskie zespoły folklorystyczne.

Biogram

Dr hab. Tomasz Nowak – dr hab. nauk o sztuce. Absolwent studiów muzykologicznych (1997), doktoranckich (2003), podyplomowych studiów teorii tańca (2005) i menedżerskich (2006). Warsztat choreologiczny doskonalił w latach 2004-2005 w Instytucie Choreologii w Poznaniu. Od 1997 r. wykłada w Instytucie Muzykologii (obecnie adiunkt i zastępca dyrektora ds. studenckich). Gościnnie wykłada także na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. Autor i redaktor książek oraz ponad pięćdziesięciu artykułów naukowych z zakresu tradycyjnej muzyki i tańca (m.in. *Taniec narodowy w polskim kanonie kultury. Źródła, geneza, przemiany*, Warszawa 2016; *Tradycyjna kultura taneczna Wileńszczyzny do 1939 roku*, Straduny 2014). Laureat Nagrody „CLIO” (III st. 2006, wyróżnienie 2017), Nagrody im. ks. prof. Hieronima Feichta (2007), Nagrody za najlepszą pracę pisemną z zakresu historii muzyki polskiej (2016), odznaczony m.in. Brązowym Krzyżem Zasługi i Odznaką Honorową „Zasłużony dla Kultury Polskiej”.

mgr Anna Opłocka – *Kinetografia w Warszawie. Edukacja i zastosowania – zarys historii*

Abstrakt

Kinetografię, czyli przełomową, uniwersalną notację ruchu, stworzył wybitny teoretyk oraz praktyk tańca: Rudolf Laban. Kinetografia ma istotne znaczenie dla tancerzy i dla choreologów: pozwala utrwalać taniec, odtwarzać go oraz analizować ruch; jest też narzędziem badań nad tańcem. W Polsce kinetografia stosowana była już w latach 30. XX wieku, a zainteresowanie nią zapoczątkował Stanisław Głowacki. W latach 50. i 60. regularne kursy kinetografii prowadził w warszawskiej CPARA Roderyk Lange, twórca m.in. ośrodka toruńskiego i poznańskiego. Obecnie zajęcia z notacji są stałym elementem programu Kierunku Taniec na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. Celem referatu jest przedstawienie zarysu historycznego nauki i praktyki kinetograficznej w Warszawie na tle ogólnopolskim dawniej i współcześnie. Zostaną przedstawione ośrodki stosujące oraz propagujące kinetografię, a także wykaz kursów i lekcji prowadzonych w Warszawie.

Biogram

Mgr Anna Opłocka – abiturientka Podyplomowych Studiów Teorii Tańca na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, dyplomowana instruktorka tańca i pilates. Trenerka międzynarodowych projektów, performerka w Polsce i za granicą. Propagatorka

twórczości Rudolfa Labana. Członkini Warszawskiej Pracowni Kinetograficznej i Polskiego Forum Choreologicznego. W 2012 r. odbyła staż w Ex Nunc: Centre of Modern Dance w Hadze: Laban Based Modern Dance, Laban Movement Analysis.

mgr Justyna Stanisławska – „Tańcząc poznaję świat.” *Taniec jako element edukacji przedszkolnej w placówkach oświatowych, kulturalno-oświatowych i ofertach komercyjnych na terenie m.st. Warszawy*

Abstrakt

Taniec wywiera korzystny wpływ na wszystkie sfery rozwoju dziecka: intelektualną, ruchową, emocjonalną i społeczną. Odpowiada na naturalne ludzkie potrzeby: ekspresji, rozładowania emocji, komunikacji. Przedszkola, domy kultury, świetlice i szkoły tańca oferują bogaty wachlarz zajęć tanecznych dla najmłodszych. Proponowane programy i ich realizacja różnią się w zależności od rodzaju placówki, a także jakości przygotowania i celów postawionych przez organizatora. Niemały wpływ na tę ofertę ma zainteresowanie rodziców dzieci oraz środki publiczne przeznaczone przez władze poszczególnych dzielnic. Jaka jest świadomość roli tańca w rozwoju dziecka wśród pedagogów i rodziców? Jak jest zainteresowanie taką formą zajęć przedszkolnych? Jak w praktyce wygląda upowszechnianie tańca na etapie edukacji przedszkolnej na terenie m. st. Warszawy? Jaka jest sytuacja obecna i jaki można wskazać kierunek dalszych działań w celu popularyzacji tańca wśród najmłodszych?

Biogram

Mgr Justyna Stanisławska – absolwentka Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza, wydziału Wiedzy o Teatrze. W 1996 r. została asystentką produkcji brytyjskiej Fundacji The Globe Theatre. Pracowała przy realizacji m. in. *Art* (J. Reza), *Place with the Pigs* (A. Fugard), *Edmund Kean* (R. FitzSimons), *Teachers* (J. Godber). Na scenie debiutowała w młodzieżowym teatrze ruchu TeArt Opty w Starej Prochowni. W 2000 r. zaczęła współpracę z warszawskim Teatrem Go i Fundacją Proscenium jako aktorka i pedagog młodzieżowego studia aktorskiego. W 2004 r. pracowała jako inspicjent w Harrogate Theatre (Wielka Brytania) przy realizacji spektakli *Ghosts* (H. Ibsen) i *Mother Goose*. Po powrocie zrealizowała cykl jednoaktówek A. Czechowa *Niedźwiedź* i *Zaręczyny* w ursynowskim Domu Sztuki „Jary”. Jako teatrolog współpracuje z czasopismem teatralnym „Scena”. Jest konsultantem przy organizacji wieczorów literackich i poetyckich, pisze opowiadania i felietony. Interesuje ją taniec i teatr w ujęciu antropologiczno-kulturowym i edukacyjnym.

mgr Zuzanna Kupidura – *Kierunek Taniec na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. Historia, pedagogzy, działalność*

Abstrakt

Lata 70. XX wieku przyniosły polskim tancerzom możliwość kontynuowania ukierunkowanej edukacji na uczelni wyższej w Warszawie. Obecnie na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w ramach kierunku Taniec funkcjonują dwie specjalności: Pedagogika Baletowa oraz Choreografia i Teoria Tańca. Od kilkunastu lat na Wydziale Dyrygentury Chóralnej, Edukacji Muzycznej, Muzyki Kościelnej, Rytmiki i Tańca istnieje również możliwość kształcenia się na Podyplomowych Studiach Teorii Tańca. Wnikliwe zbadanie materiałów – zarówno archiwalnych, jak i aktualnych – dotyczących struktury wydziału oraz działalności pedagogicznej i artystycznej kierunku Taniec pozwoliło prelegentce usystematyzować wiedzę na temat rozwoju i zmian zachodzących na przestrzeni ponad 40 lat. Poprzez ukazanie wyników tych badań prelegentka pragnie przybliżyć szerszemu gronu historię powstania

studiów kształcących teoretyków i praktyków tańca na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina.

Biogram

Mgr Zuzanna Kupidura – absolwentka Rytmiki na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina i od roku akademickiego 2017/2018 wykładowca techniki ruchu i kompozycji ruchu na tej samej specjalności, w trakcie przygotowań do obrony z drugiej specjalności na tej samej uczelni: Choreografia i Teoria Tańca. W 2015 r. ukończyła studia I stopnia na specjalności Rytmika i Przedmioty Teoretyczno-Muzyczne na Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. W 2016 r. ukończyła szkolenie na warsztatach choreologicznych w Instytucie Choreologii w Poznaniu prowadzone przez mgr U. Loba-Wilgocką. Jej prace artystyczne pokazywane były m.in. w siedzibie Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, na Scenie Kameralnej Teatru Wielkiego – Opery Narodowej, podczas Europejskich Dni Rytmiki w Brukseli. Związana z zespołem Chopin University Dance Company i z Teatrem Powszechnym im. Jana Kochanowskiego w Radomiu. Członkini Polskiego Forum Choreologicznego i Warszawskiej Pracowni Kinetograficznej.

mgr Katarzyna Milczewska – *Proces stawania się transnarodowym profesjonalistą. Biografie warszawskich tancerzy tańca współczesnego*

Abstrakt

Celem referatu jest przedstawienie procesu stawania się transnarodowym tancerzem-choreografem tańca współczesnego, w tym kluczowych wymiarów tego doświadczenia: kształcenia przez międzynarodowych pedagogów, wysokiej mobilności badanych, socjalizacji do różnych wzorów radzenia sobie na konkurencyjnym rynku tańca. W tym celu prelegentka wykorzystuje metodę wywiadu narracyjnego Fritza Schützego oraz koncepcję specyfiki transnarodowych profesjonalistów Izabeli Wagner. Na podstawie analizy wywiadów biograficznych z przedstawicielami warszawskiego środowiska tańca konstruuje typ idealny kariery transnarodowego tancerza-choreografa. Doświadczeniem formującym tożsamość jej rozmówców okazują się interakcje z międzynarodowym gronem pedagogicznym – transferem wiedzy i umiejętności wymaganych w świecie tańca współczesnego.

Biogram

Mgr Katarzyna Milczewska – absolwentka Instytutu Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego i Instytutu Kultury Polskiej UW, badaczka jakościowa. Doświadczenie zdobywała w badaniach z pogranicza kultury i edukacji (m.in. dla Centrum Nauki Kopernik czy Fundacji Badań i Innowacji Społecznych „Stocznia”). Współtworzy magazyn dla młodych dziewczyn „Szajn”. Uczestniczy w kursie choreografii eksperymentalnej „Choreografia w Centrum” organizowanym przez Centrum w Ruchu w Warszawie.

mgr Marta Seredyńska – *Międzynarodowe projekty edukacyjne w Warszawie – szansa rozwoju dla profesjonalistów*

Abstrakt

W referacie zostanie poruszona kwestia edukacji tanecznej i choreograficznej osób zajmujących się na co dzień różnymi formami tańca. Prelegentka chce przeanalizować ofertę kierowaną do profesjonalistów, którzy dzięki różnego rodzaju coachingom, warsztatom i

seminariom mają szansę rozwoju i doskonalenia swoich umiejętności. Jako cezurę czasową obiera rok 2000, analizując zjawiska, które miały miejsce w XXI wieku. Bardzo istotny jest dla niej kontekst międzynarodowy – wpływ, jaki mieli i mają twórcy o międzynarodowej randze na kształt edukacji w Warszawie. Rozważania problemowe omówi na kilku przykładach, przyglądając się bliżej działalności organizacji zrzeszonych w Centrum Sztuki Tańca, takich jak Fundacja Ciało/Umysł, Fundacja Scena Współczesna/Teatr Tańca Zawierania, Stowarzyszenie i Kolektyw Artystyczny Format ZERO czy Stowarzyszenie Ja Ja Ja Ne Ne Ne/Tuka Wach.

Biogram

Mgr Marta Sereżyńska – absolwentka Wiedzy o Teatrze oraz Mediów Interaktywnych i Widowiska Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, a także Polityki Społecznej Uniwersytetu Warszawskiego. Doktorantka na wydziale Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych UW. Współpracowała m.in. z Malta Festival Poznań, Teatrem Polskim w Poznaniu, Fundacją Scena Współczesna w Warszawie, Fundacją Warsaw Bauhaus w Warszawie. Od 2012 roku pisze o tańcu i teatrze. Publikowała m.in. w „Didaskaliach”, na portalu taniecPOLSKA.pl, w Internetowym Magazynie „Teatralia”. Regularnie współpracuje z Kwartalnikiem TANIEC. Brała udział w projekcie Mobilna Akademia Krytyki Tańca, zainicjowanym przez Jadwigę Majewską, a także współpracowała jako recenzentka podczas takich festiwali jak: Międzynarodowy Festiwal Tańca Współczesnego KRoki, Maat Festival, L1danceFest, Konfrontacje Teatralne.

mgr Joanna Sibilska – *Warszawska szkoła baletowa – jedna z najstarszych w Europie. Historia, rozwój, zmiany*

Abstrakt

Początek szkolnictwa baletowego w Europie i okoliczności powstania warszawskiej szkoły baletowej. Organizacja placówki i powiązanie z WTR (1833 – 1915): dyrektorzy baletu, repertuar, wybitni wychowankowie (sukcesy zagraniczne). Zmiany w szkoleniu w okresie międzywojennym; emigracje warszawskich tancerzy i występy zagraniczne. Powstanie prywatnych szkół, promujących nowe kierunki taneczne; konkursy tańca. Okres okupacji. Powojenna organizacja szkolnictwa baletowego w największych ośrodkach muzycznych. Program nauczania; studia pedagogiczne i kursy. Lokalizacja szkoły warszawskiej, kadra i absolwenci. Zatrudnienie absolwentów: repertuar teatrów, zespoły folklorystyczne i inne; angaże zagraniczne. Zmiany organizacyjne teatrów po 1989 roku i potrzeba modernizacji szkolnictwa.

Biogram

Mgr Joanna Sibilska – absolwentka Państwowej Szkoły Baletowej w Poznaniu (1987). Ukończyła dwa kierunki studiów w Państwowym Konserwatorium im. N. Rimskiego-Korsakowa w Petersburgu: jako historyk baletu i krytyk baletowy oraz pedagog-korepetytor (oba w 1993 r.). Od ponad 20 lat wykładowca historii tańca i baletu na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie. Nauczyciel historii tańca w Ogólnokształcącej Szkole Baletowej im. R. Turczynowicza w Warszawie. Autorka ponad 200 biogramów polskich artystów baletu, w tym dla III tomu „Słownika biograficznego teatru polskiego” i publikacji z zakresu historii baletu. Pracowała także w Muzeum Teatralnym w Warszawie, łódzkiej szkole baletowej i jako specjalistka ds. zbiorów baletowych w Teatrze Wielkim – Operze Narodowej w Warszawie. Wykłada historię tańca w Mazowieckim Instytucie Kultury i sporadycznie na Uniwersytetach III Wieku. Jest doktorantką Instytutu Sztuki PAN.

mgr Anna Banach – *Warszawska edukacja taneczna poza instytucjami w XX wieku*

Abstrakt

W dwudziestoleciu międzywojennym w Polsce edukacja w zakresie tańca modernistycznego, i eksperymentalnych form ruchu zaczęła rozwijać się na szeroką skalę. Centrum eksploracji kierunków pozaklasycznych stała się Warszawa. Celem prelegentki jest prześledzenie, jak w kolejnych dekadach funkcjonowały prywatne szkoły i inne ośrodki edukacji tanecznej w stolicy. Dlaczego upadały kolejne niepaństwowe inicjatywy, jaki wpływ na to miała sytuacja polityczno-społeczna, kiedy i w jakiej formie nastąpiło usankcjonowanie działalności pozainstytucjonalnych ośrodków związanych ze sztuką tańca. Referat przedstawia panoramę warszawskiej edukacji tanecznej począwszy od prywatnych szkół zakładanych przez wybitne tancerki i choreografki w latach 20. i 30., przez kryzys powojenny i zahamowanie rozwoju prywatnych inicjatyw oraz ewoluujący dynamicznie od lat 80. model kształcenia warsztatowego, aż do otwarcia granic po roku '89 i początek swobodnej ekspansji inicjatyw związanych z tańcem współczesnym.

Biogram

Mgr Anna Banach – (ur.1974) absolwentka Filologii Polskiej, Wiedzy o Kulturze (Uniwersytet Łódzki) oraz Podyplomowych Studiów Teorii Tańca (Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina). Historyczka, teoretyczka i krytyczka tańca. Związana jako tancerka i choreografka z Teatrem Tańca PRO z Łodzi do 2014 r. Współpracuje z Wydziałem Wokalno-Aktorskim na Akademii Muzycznej w Łodzi, Łódzkim Domem Kultury oraz lokalnym środowiskiem choreografów i tancerzy (Pracownia Fizyczna, Teatr CHOREA, Teatr Tańca KIJÓ, Teatr Tańca PRO). Publikuje na łamach portalu taniecPOLSKA.pl, kwartalnika „Taniec” i „nietakt!”, miesięczników „Teatr” i „Kalejdoskop”. Interesuje się kulturą współczesną, w tym szczególnie teorią tańca i jej związkami z innymi dziedzinami sztuki. Członkini Koła Naukowego Teorii Tańca na UMFC w Warszawie, Polskiego Forum Choreologicznego oraz Otwartego Forum Środowisk Sztuki Tańca. Aktywny instruktor tańca – prowadzi zajęcia dla dzieci w zakresie: balet, taniec współczesny, joga.

mgr Julia Hoczyk – *Warszawska edukacja taneczna poza instytucjami współcześnie*

Abstrakt

Rok 1989 przyjmuje się za umowną cezurę w historii tzw. bloku wschodniego. Łączy się ona z powstaniem inicjatyw artystycznych i edukacyjnych, na które miały wpływ m.in. upadek żelaznej kurtyny i od lat 90. uwolnienie szeroko rozumianego rynku. W tańcu przełożyło się to na rozwój prywatnych i pozarządowych inicjatyw edukacyjnych: szkół, warsztatów, zajęć. Wobec niewystarczającej instytucjonalizacji zwłaszcza dwa ostatnie służyły rozwojowi artystów (będąc często podstawą ich nieformalnej edukacji) i pasji amatorów. Kolejne otwarcie to przełom 2004/2005. Po wejściu Polski do Unii Europejskiej pojawia się więcej możliwości zapraszania zagranicznych pedagogów i organizowania przedsięwzięć edukacyjnych. Często inicjatorami są osoby traktujące edukację jako projekt permanentny – po skończeniu zagranicznych szkół biorąc udział w projektach dla profesjonalistów na całym świecie. Prelegentka omówi wybrane inicjatywy: te, które już nie funkcjonują, ale odegrały w Warszawie ogromną rolę, i te realizowane obecnie, mające szansę na dalszy rozwój.

Biogram

Mgr Julia Hoczyk – teatrolożka, krytyczka i teoretyczka tańca, redaktorka. Doktorantka Instytutu Sztuki PAN. Studiowała m.in. na podyplomowych studiach Gender Studies Instytutu Stosowanych Nauk Społecznych UW i ukończyła kurs *animal studies* w Instytucie

Badań Literackich PAN. Teksty krytyczne publikowała m.in. w „Didaskaliach”, „Teatrze”, „Opcjach”, „Dwutygodniku.com” i na nowytaniec.pl. W latach 2005–2010 była redaktorką „Sceny” – periodyku o kulturze i edukacji teatralnej, w latach 2008–2011 – miesięcznika „Kultura Enter”, a od 2011 pracuje jako redaktorka w Instytucie Muzyki i Tańca, gdzie m.in. prowadzi portal taniecPOLSKA.pl poświęcony informacji, promocji, dokumentacji tańca artystycznego w Polsce i wspierający dyskurs krytyczny. W latach 2010-2015 prowadziła zajęcia z analizy teatru tańca i tańca współczesnego w Akademii Teatralnej w Warszawie. Zajmuje się tematyką ciała, cielesności i *gender* (płci kulturowej) w tańcu współczesnym. Prowadzi gościnne wykłady oraz rozmowy o tańcu współczesnym i *butō*.

PROWADZĄCY BLOKI I DYSKUSJE

mgr Magdalena Przybysz – psycholożka, pedagożka, choreografka. Jedna z Kuratorek Programu Animacji 2018 w Centrum Sztuki Tańca.

dr Magdalena Malska – badaczka tańca i artystka, autorka książki „Filozofia baletu”. Kieruje Studium Baletowym Opery Krakowskiej.

mgr Julia Hoczyk – badaczka tańca, krytyczka, redaktorka prowadząca taniecPOLSKA.pl. Doktorantka Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk.

dr Joanna Szymajda – badaczka tańca, autorka licznych publikacji. W latach 2010-2017 zastępczyni dyrektora Instytutu Muzyki i Tańca.

HARMONOGRAM

23.04.2018 (poniedziałek)

10:00-16:00, sala konferencyjna, II piętro

BLOK I

mgr Hanna Raszewska-Kursa – wprowadzenie do części naukowej konferencji

mgr Olga Ziopaja – *Oczekiwane kompetencje nauczycielskie w kontekście specyfiki pracy z tancerzem – Warszawa na tle ogólnopolskim*

Emilia Cholewicka – *„Balet jest kobietą.” Rola płci w edukacji tanecznej i na rynku tańca. Warszawa w kontekście ogólnopolskim*

Prowadzenie bloku I: mgr Magdalena Przybysz

BLOK II

Małgorzata Matuszewska – *Taniec w warszawskich bibliotekach*

mgr Paulina Święcańska – *Działania „site-specific” jako forma edukacji amatorów w Warszawie*

Prowadzenie bloku II: mgr Magdalena Przybysz

BLOK III

dr hab. Tomasz Nowak – *Tańce narodowe jako forma edukacji. Środowisko warszawskie w XX wieku*

mgr Anna Opłocka – *Kinetografia w Warszawie. Edukacja i zastosowania – zarys historii*

Dyskusja panelowa z udziałem prelegentów/tek bloków I-III

Prowadzenie bloku III i dyskusji: dr Magdalena Malska

24.04.2018 (wtorek)

10:00-16:00, sala konferencyjna, II piętro

BLOK IV

mgr Justyna Stanisławska – *„Tańcząc poznaję świat.” Taniec jako element edukacji przedszkolnej w placówkach oświatowych, kulturalno-oświatowych i ofertach komercyjnych na terenie m.st. Warszawy*

mgr Zuzanna Kupidura – *Kierunek Taniec na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina. Historia, pedagogia, działalność*

Prowadzenie bloku IV: dr Magdalena Malska

BLOK V

mgr Katarzyna Milczewska – *Proces stawania się transnarodowym profesjonalistą. Biografie warszawskich tancerzy tańca współczesnego*

mgr Marta Seredyńska – *Międzynarodowe projekty edukacyjne w Warszawie – szansa rozwoju dla profesjonalistów*

Prowadzenie bloku V: mgr Julia Hoczyk

BLOK VI

mgr Joanna Sibilska – *Warszawska szkoła baletowa – jedna z najstarszych w Europie. Historia, rozwój, zmiany*

mgr Anna Banach – *Warszawska edukacja taneczna poza instytucjami w XX wieku*

mgr Julia Hoczyk – *Warszawska edukacja taneczna poza instytucjami współcześnie*

Dyskusja panelowa z udziałem prelegentów/tek bloków IV-VI

Prowadzenie bloku VI i dyskusji: dr Joanna Szymajda

mgr Hanna Raszewska-Kursa, dr Aleksandra Kleinrok – zamknięcie części naukowej konferencji

Osoby zainteresowane udziałem w części naukowej konferencji prosimy o rejestrację pod adresem konferencja@centrumsztukitanca.eu. W tytule maila prosimy wpisać: Konferencja CST – rejestracja. Wstęp jest bezpłatny.

ZAPOWIEDŹ KONFERENCJI 2019

W 2019 roku w ramach programu rozwoju refleksji nad tańcem Centrum Sztuki Tańca 2017-2019 odbędzie się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Taniec w Warszawie. Sztuka tańca i choreografii w XX i XXI wieku” poświęcona działalności artystycznej w stolicy i stanowiąca dopełnienie tegorocznej konferencji skupionej na edukacji. Nabór referatów zostanie ogłoszony na początku 2019 roku.

konferencja@centrumsztukitanca.eu